

[Erik Hansen.]

sen sagde det. Man skal være meget opmærksom også på den side af sagen, for ufrihed eksisterer på flere felter. Jeg tror nok, vi i et udvalgsarbejde måske skulle se noget nærmere på disse ting, altså de tvangsmæssige bidrag til bestemte politiske partier, til bestemte retninger.

Jeg vil gerne sige på det radikale venstres vegne, at der er principper i forslaget, som vi er ganske enige i, og som vi har støttet utallige gange i dette ting; der er måske også ting, som kan være overdrevet i forslaget, det må vi se på.

Palle Simonsen (KF):

Jeg har på fornemmelsen, at dette lovforslag fra kristeligt folkeparti måske bliver forstået sådan lidt forskelligt — det fremgår af de ordførertaler, vi har hørt indtil nu. Jeg må sige for mit eget vedkommende, at jeg har egentlig ikke lagt så megen vægt på dette med kontingentafhængigheden og forbindelsen til politiske partier, men mere på selve begrebet organisationsfrihed. Her forstår jeg at hovedvægten ligger i lovforslaget.

Der er grund til at fremhæve, at der her bliver rejst en meget vigtig problemstilling, som vi i hvert fald er parat til at gå ind i drøftelser af. Jeg tror ikke, forslaget, som det ligger fra kristeligt folkeparti i de to paragraffer, er tilstrækkeligt udtømmende; det er ligesom man fra kristeligt folkepartis side kun behandler selve problemet omkring virksomhederne i forbindelse med de eksempler, der nævnes, men der er jo også andre problemer, arbejdstagerorganisationer indbyrdes for eksempel. Dette at blive overflyttet fra én arbejdstagerorganisation til en anden, det er jo noget, som også volder en lang, lang række problemer.

Jeg er enig med både forslagsstillerne og flere af ordførerne, der har givet udtryk for, at nok kan man sige, at det er noget, arbejdsmarkedets parter klarer selv, men der findes nogle eksempler, som også kristeligt folkeparti nævner, som man efter vor opfattelse ikke kan acceptere. Det, som man i efteråret oplevede på Allerødposten, står lidt i kontrast til hr. Erling Dinesens meget skarpe bemærkninger om, at man med dette forslag rammer fagbevægelsen, ødelægger solidariteten osv. Jeg tror ikke, der

er nogen som helst i dette folketing, der har nogen ønsker om at ramme fagbevægelsen eller ødelægge solidariteten, men vi ser — det kommer vi ikke uden om — ind imellem nogle eksempler på, at fagbevægelsen ligesom, om man så må sige, overdimensionerer sine magtbeføjelser. Det specielle i en moderne tid er vel, at organisationerne har fået en sådan magt, at vi kommer til at opleve den slags eksempler.

Hr. Erling Dinesen sammenlignede dette lovforslag med tugthusloven, som for længst er afskaffet. Jeg forstår slet ikke, at man kan svinge sig op på det plan, for man ser jo, at i andre lande har man lovgivning på dette område, fordi man har følt sig foranlediget til at have lovgivning på dette område. Det har man f. eks. i Norge, og det har man mig bekendt også i Sverige.

Selv om vi i henhold til grundloven har organisationsfrihed og kan henholde os til dette, så møder vi eksempler — både dem, der er nævnt af kristeligt folkeparti og arbejdstagerorganisationerne imellem — på, at denne frihed alligevel på enkelte områder bliver knægtet, og her mener jeg folketinget har en forpligtelse til at prøve at gribe ind.

Det er nok et lovforslag, som er meget vanskeligt at udforme på en sådan måde, at det kommer til at dække det hele, men jeg mener, det er vigtigt, at vi i arbejdsmarkedsudvalget kommer ind i en drøftelse af dette problem, Jeg forstår i og for sig også på de ordførere, der har talt, at der efterhånden er ved at være ret så stor interesse for at komme ind i en drøftelse af det; det vil vi i hvert fald meget gerne være med til. Men jeg tror nok, man i denne drøftelse i højere grad skal se på det brede princip og se på forholdene for både arbejdstagere og arbejdsgivere. Lovbestemmelserne må udformes sådan, at det f. eks. bliver fastslået, at enhver arbejdstager har fuld frihed til at være tilsluttet den fagforening eller organisation, han måtte ønske, eller til at undslå sig for at tilslutte sig en sådan, bare for at nævne et eksempel.

Man kan heroverfor hævde: ja men det er jo intet problem i praksis. Jo, det er et problem i praksis, på nøjagtig samme måde som i de eksempler, kristeligt folkeparti har anført.

Derfor skal vores konklusion være den, at vi finder ikke lovforslaget i sin form til-